

I ethvert Tilfælde, hvor en ondartet smitsom Sygdom maatte optræde under Forhold, der gøre øjeblikkelige Foranstaltninger fornødne til Forhindring af Smittens Udbredelse i videre Kredse, skal Sundhedskommissionen, indtil Sagen kan forelægges fornævnte Myndigheder til Beslutning, hvilket hurtigst muligt bør ske, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforskrifter i Kraft.

Saa snart offentlig Behandling af de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Sygdomme indtræder, skal vedkommende Sundhedskommission derom gøre Indberetning til Overtilsynet. Saavel i dette Tilfælde som ellers, naar offentlig Behandling indtræder, skal Sundhedskommissionen derom udstede offentlig Bekendtgørelse, der paa hensigtsmæssigst Maade bringes til almindelig Rundsab for det paagældende Omraade. Dog kan Bekendtgørelse undlades, saa længe den offentlige Behandling kun omfatter Personer, der ere tagne under Behandling i de i Lov om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880 § 9 omhandlede Lokaler, saavel som naar den offentlige Behandling kun omfatter tvivlsomme Tilfælde af de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Sygdomme, der tages under Observation, indtil Sygdommens Bestaenighed med Sikkerhed kan erkendes.

Naar den offentlige Behandling i Medfør af Overtilsynets, i Kjøbenhavn Sundhedskommissionens, Beslutning ophører, udstedes derved ligeledes offentlig Bekendtgørelse.

Patienter, der lide af Difteritis, Starlagensfeber, Tyfus eller gastrisk Feber, kunne, naar saadant sker straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse erkendes, efter en Læges Begæring indlægges til vederlagsfri Behandling paa de til Modtagelse af saadanne Patienter bestemte kommunale Syge- eller Epidemihuse for det Amt, Distrikt eller den By, hvor Patienterne have Bopæl, og blive Udgifterne ved saadanne syges Behandling, indtil offentlig Behandling af Sygdommen maatte blive paabudt, at udrede paa den i § 26, sidste Stykke, angivne Maade.

Naar de kommunale Bestyrelser anse det for ønskeligt, at Patienter, der lide af andre smitsomme Sygdomme end de ovenfor nævnte, skulle indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse, kan der med Justitsministeriets Samtykke udsædige Regulativer desangaaende, og blive i dette Tilfælde Udgifterne ved de syges Behandling at fordele paa den i § 26, sidste Stykke, angivne Maade.

§ 3.

Oversundhedskommissionen, i Kjøbenhavn Sundhedskommissionen med Justitsministeriets Billigelse, har, saa snart en af de i § 2, 1ste Stykke, ommeldte Sygdomme viser sig noget Sted inden for Kommissionens Virksomheds-Omraade eller saa nær derved, at Fare for dens Udbredelse til samme efter Kommissionens Skøn er til Stede, samt naar en anden smitsom Sygdom sættes under offentlig Behandling paa de anførte Steder, at drage Omsorg for, at der, for saa vidt den offentlige Behandling af Sygdommen ikke kan overkommes af Stads- eller Distriktslægen, eller det i øvrigt til Bekæmpelse af Sygdommen eller til Formindstelse af Udgiften derved findes hensigtsmæssigt, antages det fornødne Antal Læger til under Embedslægens Overtilsyn, der dog ikke omfatter Sygebehandlingen, at overtage den offentlige Behandling paa det af Sundhedskommissionen nærmere fastsatte Omraade, hvorom Bekendtgørelse udsædige og paa hensigtsmæssigste Maade bringes til almindelig Rundsab.

Enhver Læge, hvem den offentlige Behandling paahviler, skal saa vidt muligt behandle ethvert Tilfælde af den paagældende Sygdom, i hvilket hans Hjælp begæres, og